

Родолубие

На 02.03.1861г. е роден Генерал Никола Иванов

Никола Иванов Иванов е български офицер (генерал от пехотата), началник на Щаба на войската в периода 10 май 1894 - 29 ноември 1896 г., министър на войната в периода 29 ноември 1896 - 30 януари 1899 г., командвал превземането на Одрин по време на Балканската война. Никола Иванов е роден на 2 март 1861 г. в Калофер. Учи в Априловската гимназия в Габрово и в Императорския лицей „Галата-Сатарай“ в Цариград (1875-1877). Участва като доброволец в Руско-турската война (1877-1878). След войната, през 1878 г. постъпва в Командата на волноопределящите се в Пловдив, а по-късно същата година и във Военното училище в София и завършва в първия випуск през 1879 г. На 10 май (22 май нов стил) 1879 г. е произведен в чин подпоручик. След това, същата година, като младши офицер (ковчежник) бива назначен в Източнорумелийската милиция, като служи в 1-ва и 2-ра пехотни пловдивски дружини. На 9 февруари 1881 г. е повишен в чин поручик. От 1882 до 1885 г. учи в Николаевската генералщабна академия в Санкт Петербург.

Участва в Съединението. На 9 септември 1885 г. е произведен в чин капитан и със заповед №4 от същия ден е

назначен за началник щаб на Търново-Сейменския отряд. По време на Сръбско-българската война (1885) е офицер за поръчки при началника на Централната колона на Западния отряд. Участва в боевете при Пирот (14-15 ноември).

След войната, през 1886 г. е назначен за флигел-адютант на княз Александър I Батенберг, а след това началник на Строево-инспекторското отделение във военното министерство (1887). На 1 април 1887 г. е произведен в чин майор. През 1888 г. е командир на 10-ти пехотен полк, през 1889 г. е началник-щаб на 4-а бригада, а през 1890 г. на 4-ти конен полк. На 2 август 1891 г. е произведен в чин подполковник. След това е помощник-началник (1891 - 1894) и началник на Щаба на войската (1894 - 1896). На 12 август 1895 г. повишен в чин полковник. От 17 ноември 1896 до 29 ноември 1896 е временно управляващ Военното министерство.

Никола Иванов е военен министър в кабинета на Константин Стоилов (1896 - 1899), командващ 4-та пехотна преславска (1899-1903) и 2-ра пехотна тракийска дивизия (1903-1907). На 15 ноември (27 ноември нов стил) 1900 е произведен в чин генерал-майор. От 1907 г. е назначен за началник на 2-ра военноинспекционна област.

На 2 август 1912 година, по случай 25-годишнината от идването си в България, цар Фердинанд произвежда 6 души генерал-майори в чин генерал-лейтенант. Иванов е един от тях.

По време на Балканските войни (1912-1913) генерал-лейтенант Никола Иванов командва Втора българска армия, като я ръководи от септември 1912 до юли 1913 г. Той ръководи обсадата и превземането на Одринската крепост.

През Междусъюзническата война (1913) 2-ра армия, която командва той води тежки битки срещу цялата гръцка армия (16 юни - 17 юли) от Кукуш до Горна Джумая, като на 18 юли е назначен за офицер за поръчки при Главната квартира. Сменен е от командването на 2-ра армия в края на юли 1913 г., а на 7 август 1913 г., след примирието е уволнен от армията.

По време на Първата световна война (1915-1918) остава в запаса. По това време се изявява като общественик и публицист. Бива избран за председател на дружеството на офицерите от запаса в София. На 6 май 1936 е произведен в генерал от пехотата.

Генерал Никола Иванов умира на 10 септември 1940 г. в София.